

VI Concurs Literari d'Igualltat i Diversitats.

ies pedreguer 2023-2024

ies pedreguer 2023-2024

VI Concurs Literari
d'Igualtat
i Diversitats.

PORTADA: EDURNE SALVADOR.
MAQUETACIÓ: ANDRÉS JAÉN.
COORDINADORA: ESTEFANIA SAVAL.

VIÉ CONCURS LITERARI D'IGUALTAT I DIVERSITATS.

Arribada aquesta època de l'any és ja una tradició consolidada la publicació del recull d'obres guanyadores del Concurs Literari d'Igualtat i Diversitats, que en el curs 2023/24, ha arribat a la sisena edició, juntament amb les il·lustracions de l'alumnat de Dibuix Artístic.

A les vostres mans teniu un grapat d'històries i d'imatges que ens parlen d'una realitat social que no podem deixar de banda: el foment de la igualtat des de l'acceptació de totes les diversitats que ens conformen com a éssers humans. Aquestes paraules i dibuixos representen el somriure esperançat dels seus autors i autores. I, també, l'esforç que des del centre li volem donar a l'educació des d'una vessant més humana, més igualitària i més diversa.

L'art en qualsevol de les seues vessants és una ferramenta fonamental en la construcció personal de l'alumnat, però també imprescindible a l'hora de fer una passa cap avant en la nostra construcció com a societat. D'ací, la importància que té el foment d'aquestes pràctiques i l'esforç de tots els agents implicats en el seu desenvolupament: professorat que hi participa, la Coordinació d'Igualtat i Convivència, l'Ajuntament de Pedreguer mitjançant la Comissió Municipal d'Igualtat, així com totes les empreses que desinteressadament hi col·laboren per a què una iniciativa de dins l'aula pugui eixir al carrer i arribar a les vostres mans. Però molt especialment cal agrair l'esforç i el treball de l'alumnat participant, tant en l'escriptura com en la il·lustració.

Fins la setena edició, continuem treballant amb alegria, il·lusió i esperit reivindicatiu per a fer del nostre lloc al món un espai més segur, més agradable, més divers i més igualitari.

Jose Miguel Mut Ronda
Director de l'IES de Pedreguer.

Emma Torres Serra

(VALENCIÀ)
RADIA

Ma mare era, és i segueix sent una dona molt important en la meua vida. S'anomena Radia i va nèixer al Marroc. Té 38 anys. És molt guapa. Té el cabell llis, curt i marró. És prima i alta, els ulls són marrons i sempre mostra una expressió molt alegre. És extravertida, simpàtica i generosa.

Recorde que de menut sempre eixíem al parc, em comprava llepolies i jugava molt amb mi. També anava a l'escola acompanyat d'ella i al futbol. Si tinc dubtes dels deures de classe, m'ajuda. Em sent molt a gust i segur amb ella. Ma mare va deixar el seu país, Marroc, per a vindre ací a Espanya, perquè no hi havia bones formes de vida allà. Quan va arribar ací ja estava el seu marit, mon pare. Va fer un pas molt dur per arribar ací, per tal que els seus fills, els meus germans i jo, visquem una bona vida. Seguisc gaudint de tots els moments bonics amb la meua guapíssima mare.

L'he triada perquè ha fet moltíssimes coses per mi, per això és molt important. Espere que estiga fins a que em muira.

Saad Belharrar Souihili, 1r E

(CASTELLÀ)
LA MUJER QUE CAMBIÓ MI VIDA

Yo era un niño común, con una madre y un padre que me querían y siempre me aseguraban todo lo que necesitaba. Sin embargo, un día mi vida cambió drásticamente, cuando mi padre agredió a mi madre, de repente. Desde ese momento, ya nada volvió a ser igual que antes. Con apenas unos doce años me sentí aterrorizado, confundido y enfadado. Fue entonces cuando decidí escaparme de casa en busca de apoyo y protección.

Así fue como conocí a Lorena, una mujer joven y encantadora de unos treinta años. Por casualidad, tropecé con ella apenas unos días después de mi escapada, mientras deambulaba por las calles de Valencia. Al verme tan asustado y descuidado me preguntó por mis padres. Incapaz de contestarle, prefirió llevarme al cuartel de la policía. Me negué completamente, así que en lugar de insistir, Lorena amablemente me llevó a su casa. Me ofreció algo de comer y me escuchó con atención, mientras le contaba mi historia. Nunca antes me había sentido tan seguro y comprendido.

Durante esos días sentí que Lorena se había convertido en mi confidente y en mi refugio. Me ayudó a contactar con las autoridades y a buscar ayuda profesional para mi madre y para mí. Su bondad y generosidad cambiaron mi vida por completo.

Carol Parra Fornés, Happy Flower, 2n C

Paula Ferrer Monserrat.

(FRANCÉS)
MA MAMAN

Ma maman est la meilleure des mamans!
Elle m'a toujours aimé. Je me rappelle que quand j'étais petit, elle m'emmenait partout, on allait souvent au parc pour enfants parce que j'adorais jouer avec les autres enfants.

Quand je me fais mal, c'est elle qui me soigne et qui me fait des bisous magiques.

Je me rappelle aussi qu'une fois, je sautais sur le lit à côté d'elle et, sans le faire exprès, je lui ai sauté sur la jambe et malheureusement, ça lui a déboîté le genou.

Vers l'âge de sept ans, on a déménagé en Espagne avec mes parents. Donc, ma mère a dû être très forte parce qu'elle est partie loin de sa famille et de ses amis. Je t'aime maman!

Jairo Cabanelas Salvador, JASI, 2n A

PAULA FERRER MONSERRAT

CATEGORIA B

(VALENCIÀ)
RENÚNCIA A LES ARRELS

Hola, mamà,

Viure a aquest país és tan difícil, per aquesta gent i per la seua mentalitat. Al final és al que em vaig arriscar enamorant-me d'ell, mare. He hagut de passar quasi tots els dies a casa, no m'han deixat fer res. Eixa sensació d'impotència, de voler fer alguna cosa de profit i no poder perquè la religió no m'ho permet és terrible. Vull eixir, descobrir el meravellós món d'Egipte i el seu passat, però el meu marit em diu que no dec, que em miraran amb mala cara. Jo li suplique, i res, tots els dies el mateix: "Quan tinguem diners podrem anar-nos d'ací, però per ara has d'estar a casa tranquil·leta". Em dona tanta ràbia que em diga això, mamà. Però ara ja no em lamente més, perquè per una raó molt important t'he escrit aquesta carta. D'ací a poc molt poc ens veurem, ens en tornem a Espanya! Estic molt contenta, Ramsés ha pogut guanyar prou per comprar bitllets d'avió i tindre estalvis per alguns mesos. I el que més m'alegra és que ha renunciat a les seues arrels per mi, perquè sabia que si seguíem ací no tindríem futur. Ha pensat en mi.

Fins prompte.

T'estime. Una abraçada grandíssima.

Laura.

Martina Portes, Matilda, 4t ESO

PAULA FERRER MONSERRAT

(CASTELLÀ)
NUESTRO PARAÍSO

Querido hermano,

Te escribo desde nuestra parada hacia un lugar mejor. Supongo que nuestros padres te habrán comentado lo sucedido y querrás una explicación. Bueno... No se puede explicar. Todos decían que era cosa del diablo, pero tanto ella como yo sabemos lo que fue: amor.

La llamaban Maddie, pero su nombre es Zuri. Es preciosa, con sus ojos caramelo, su piel color cacao, su pelo rizado. Es simpática, graciosa, lista... Lo es todo para mí.

Era una esclava del barón Yorkshire, y la mataba a trabajar en los campos de algodón. La vi durante una visita para aclarar el tema de las tierras, y me llamó la atención. Me acerqué a ella y empezamos a hablar. Nunca me había sentido así con alguien.

Zuri y yo nos enamoramos perdidamente, pero al mundo pareció no gustarle. Incluso cuando el barón se propasó y ella me defendió, nadie se dignó a mover un dedo para salvarle la vida.

Decidimos escapar, haciéndonos pasar por ama y sirvienta. Nos hemos cambiado los nombres y ahora vamos a nuestro nuevo hogar, nuestro paraíso.

Esta es mi última carta, no te escribiré más.

Te deseo lo mejor.

Hasta siempre,

Laura

Llum Ramos Pérez, Laura Cunningham, 3r AB

EDURNE SALVADOR

(FRANÇÉS)
UN JOUR DE PLUS

Pedreguer, le 29 février 2024

Chère Lucie,

Cette année, ce n'est pas une année comme les autres. Cette année a un jour de plus. Un jour de plus que j'attends que tu reviennes, un jour de plus que tu ne m'aimes plus, un jour de plus que je ne sais rien de toi...

Je ne sais pas si tu liras un jour cette lettre, mais je voulais que tu saches que moi avec toi, j'étais heureux. Je t'aime et j'étais prêt à passer chaque jour de ma vie avec toi.

Mais bon, je vais devoir attendre quatre ans pour pouvoir t'aimer un jour de plus...

Hugo S. Nollen Marlier, HIGOS, 4t A

ALEXANDRE FORNÉS DURÀ.

TO SEB FROM COOP
To Sebastian:

This will be the hardest letter I'll ever write. And the last.

I have thought about dying many times in my life. All those times I imagined myself in the same hospital bed I'm in now, but the difference between those thoughts and the reality is that I'm full of wrinkles and grey hair there, and now I'm not.

But the most important thing I thought about was that if I were in that bed, I would think about my life and be happy with what I had done. Feeling fulfilled and as if I had made the most of it.

Well, I don't feel 100% that way, but in my "life checklist", all the things that have a checkmark... I did them with you.

Travelling across America, check. Skydiving, check. Writing my book, check. Live away from home for a while, check. Have lots of friends, check. Kiss someone, check. Know who I am, check. Be happy with who I am, check. Show the world who I am, check.

You really helped me with the last three. And with the kiss, ha, ha. Well, thank you for everything and take care, my love.

Your Cooper.

Martí Jorro Batalla, Rob Spring, 4t D

ALEXANDRE FORNÉS DURÀ.

CATEGORIA C

(VALENCIÀ)

Pedreguer, le 8 février 2023

IGUALS I DIVERSES EN AMOR

El camp de batalla, un escenari desolador plagat d'enderrocs i cadàvers. Dos exèrcits, abans enemics acèrrims, es miren amb recel mentre la treva recentment firmada penja d'un fil. Enmig de la tensió, un acte inesperat: un soldat de cada bàndol s'acosta a l'altre, estenent la mà en senyal de pau. Un gest simple, un colp de mans amb els dos soldats que es van fer parella. A poc a poc, l'hostilitat es transforma en respecte. Els soldats comparteixen històries, s'ajuden mútuament i comencen a comprendre que no són tan diferents després de tot.

Desiré Marín, Desblackyellow, 1r de cicle TIS

(ANGLÉS)
LIBERATING DEATH

We seemed to be indestructible and inseparable, time was our shadow and vitality our reason for being together. Hours were minutes at your side until a cursed bomb made time stop and in the same way stop your life. I wasn't thinking about whether the Israelis or Hamas were to blame, but about what my life would be like without my vitamin person. From that moment the minutes were hours and life weighed on me. I was so worried about surviving this war that I didn't know how much it was worth being away from you any longer. In the end, just like you, the gunpowder stopped my heart so that my soul travelled closer to yours. And those who say that wanting to die to see your lover in heaven is the result of madness, it is because they have not loved or been loved as we did in those days, or as we continue doing.

Gerard García, Casals, 2n BAT CC

EMMA TORRES SERRA.

ALEXANDRE FORNÉS DURÀ.

PAULA FERRER MONSERRAT

Pacte d' Estat

contra la violència de gènere

016 ATENCIÓN A VÍCTIMAS DE
MALOS TRATOS POR VIOLENCIA DE GÉNERO

